

**TRANSLATING THE LANGUAGE OF MOVEMENT: THEORETICAL, PRACTICAL,
AND METHODOLOGICAL DIMENSIONS OF SPECIAL TERMINOLOGY IN PHYSICAL
EDUCATION**

The translation of specialized terminology in the field of physical education is a complex interdisciplinary issue situated at the intersection of translation studies, pedagogy, sports science, medicine, and psychology. The modern sphere of physical education is increasingly integrated into the international educational and sports environment, which creates a strong need for accurate, standardized, and functionally adequate translation of professional terms. The theoretical foundation of such translation is based on classical and contemporary concepts of equivalence, functional adequacy, and communicative relevance. In particular, the principle of dynamic equivalence formulated by Eugene Nida allows translators to focus not only on formal correspondence but also on the effect a term produces within a professional context. At the same time, the approaches proposed by Peter Newmark regarding semantic and communicative translation help determine the appropriate strategy depending on the type of text — scientific, instructional, or methodological. Specialized terminology in physical education encompasses anatomical, physiological, biomechanical, and methodological concepts. A considerable number of terms have Latin or Greek origins, while many others are borrowed from English due to the globalization of sport and the activities of international organizations, particularly the International Olympic Committee. The unification of sports terminology is also influenced by international educational standards supported by UNESCO. In the Ukrainian context, the regulation and standardization of terminology are coordinated by the Ministry of Education and Science of Ukraine, which defines requirements for curricula and professional training standards.

The practical aspect of translating specialized terms is related to their actual use in textbooks, academic articles, training programs, and materials for international competitions. Translators must clearly understand the specific features of particular sports disciplines and the functional load of each term. Challenges often arise from polysemy or variation in translation, when one English term may correspond to several Ukrainian equivalents depending on the context. Inappropriate calquing or mechanical transliteration can result in terminological inaccuracy or disruption of professional discourse. Special responsibility is required when translating instructional and methodological materials, since inaccurate wording may affect the quality of exercise performance and even the safety of students or athletes.

The methodological aspect of translating specialized terminology in physical education concerns the training of future professionals and the development of their translation competence. Higher education institutions should integrate translation theory courses with specialized disciplines, ensuring an interdisciplinary approach. Effective practices include working with authentic texts, compiling glossaries, and using terminological databases and digital corpora. The case-study method and the simulation of real professional situations are methodologically justified, as they allow students to combine theoretical knowledge with practical skills. It is also essential to develop students' ability to analyze definitions, compare international and national classifications of sports, and maintain terminological consistency in translation.

Thus, the theoretical, practical, and methodological aspects of translating specialized terminology in physical education are closely interconnected. A comprehensive consideration of scholarly approaches, regulatory requirements, and the field's professional specificity ensures high-quality translation, promotes the standardization of terminology, and facilitates the integration of the Ukrainian educational system into the global academic space.

References:

1. Nida E. A. *Toward a Science of Translating*. Leiden: Brill, 1964. 331 p.
2. Newmark P. *A Textbook of Translation*. London: Prentice Hall, 1988. 292 p.

3. Cabré M. T. Terminology: Theory, Methods and Applications. Amsterdam: John Benjamins, 1999. 248 p.
4. Baker M. In Other Words: A Coursebook on Translation. 3rd ed. London: Routledge, 2018. 376 p.
5. Bompa T. O., Buzzichelli C. Periodization: Theory and Methodology of Training. 6th ed. Champaign, IL: Human Kinetics, 2019. 424 p.
6. Hardman K., Marshall J. J. World-wide survey of the state and status of school physical education. European Physical Education Review. 2000. Vol. 6, No. 3. P. 203–229.
7. Karaban V. I. Translation of English Scientific and Technical Literature. Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2004. 576 p.
8. Korunets I. V. Theory and Practice of Translation (Aspect Translation). Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2003. 448 p.
9. Zorivchak R. P. Realia and Translation (Based on English-language Literatures). Lviv: Ivan Franko National University of Lviv Press, 1989. 216 p.
10. Kochergan M. P. General Linguistics. Kyiv: Akademiia Publishers, 2010. 464 p.
11. Krutsevych T. Yu. Theory and Methods of Physical Education: Textbook for Students of Higher Educational Institutions of Physical Education and Sport. Kyiv: Olympic Literature, 2017. 392 p.
12. Shyian B. M. Theory and Methods of Physical Education of Schoolchildren. Ternopil: Navchalna Knyha – Bohdan Publishers, 2001. 272 p.

Наталія Любимова

*ст. викладач кафедри філології та перекладу,
Національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна*

МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ: ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Сучасна підготовка майбутніх фахівців фізичної культури потребує переосмислення ролі іноземної мови як чинника професійної мобільності та міжнародної конкурентоспроможності. У глобалізованому спортивному просторі мова стає не лише засобом комунікації, а інструментом доступу до наукових досліджень, міжнародних програм і професійної співпраці. Навчання іноземних мов професійного спрямування (ESP) у закладах вищої освіти ґрунтується на компетентнісному, комунікативному та діяльнісному підходах. Відповідно до положень Common European Framework of Reference for Languages, ключовою метою є формування іншомовної професійної комунікативної компетентності, що інтегрує мовну, мовленнєву, соціокультурну та стратегічну складові. Теоретичним підґрунтям дослідження виступає концепція професійно орієнтованого навчання, за якою мова розглядається як засіб фахової діяльності. Для студентів спеціальності «Фізична культура і спорт» це передбачає оволодіння термінологією анатомії, фізіології рухової активності, біомеханіки, спортивної медицини, менеджменту спорту та міжнародних змагань. Інноваційна модель навчання базується на інтеграції мовного й професійного компонентів через моделювання реального спортивного середовища. Її структурними елементами є мотиваційний, змістовий, діяльнісний та рефлексивно-оцінювальний блоки. Методичні засади реалізуються через відбір автентичних матеріалів (наукові статті, регламенти міжнародних федерацій, інтерв'ю спортсменів), моделювання професійних ситуацій (інструктаж, пояснення техніки вправ, комунікація з іноземними атлетами) та інтеграцію змісту фахових дисциплін із мовною підготовкою.

Ефективним інструментом виступає *CLIL (Content and Language Integrated Learning)*, що забезпечує паралельне засвоєння фахового змісту й мовних структур. Наприклад, аналіз тем «periodization in training» або «injury prevention» супроводжується розробленням англomовної тренувальної програми. *Проктно-орієнтоване навчання* сприяє формуванню автономності студентів: створення відеогайду «Warm-up routine for young athletes» або